

Назив дела: Доживљаји мачка Тоше
Име и презиме писца: Бранко Ћопић

Наслов рада: Моја прича

Мачак Тоша и стари воденичар Триша живе у миру и слози, али једног дан нестаде деди парче масне сланине. Само се чу: "Викторе, где се деде она сланина? Треба ми за ручак.." - Пардон, већ сам и ја омастио брк и сланина за мамин ручак нестаде. Осим што обојица волимо сланину, ни мачак Тоша ни ја нисмо слутили да ћемо се наћи у великој невољи.

На свом путу избављења, мачак Тоша доживљава незаборавне авантуре, а његов дневник је највећи запис, доказ да и највећи непријатељи могу постати нераздвојни пријатељи.

Ова књига има доста занимљивости и нисам могао само за једну да се одлучим. Од поглавља - Крчме о три магарца, где сам се препознао у опису имена и монологу драгог деде сваког пута кад се прашњав вратим са игралишта, до млаћења Месеца и разговора Сланинка и Брашњавка који су ме подсетили на разговор између брата и мене о маминој пити са јабукама, поред старе пећи. Па чак и дилема чија је била џигерица? У овом случају ничија, nestала је, али је Тоша стигао да је поједе, а велики псећи кнез и чувени буволовац Жућа и даље тврди да је од слона. Дотле стигосмо, јер, како од прве године би пилећа, па следеће прасећа, треће телећа, а наредне воловска, ни чувени млин код ког подне не долази не знаде одговор. На крају крајева, не да се заборавити ни сада већ чувени медвед Крушкотрес Кукурузовић Псетождер, како га дружина именована, и невоље када схвате другари да се морају удружити упркос разликама. Како миш Пророк рече: "Јача су тројица него Радојица".

Упознао сам доста карактера и добио доста поука. Заправо, осмех са лица скидао нисам, а речи су текле саме. Баш као и вода код деда Тришине воденице. Направио сам и драмску сцену. Мој пас је био Шаров, и имали смо чувени вашар у Преварантовцу. Додуше, нисам истресао џак крушака на њу, али је било кише смеха, голицања и старе слатке коске. Какав је то догађај био!

У част сваке записане речи, мало је само део описати.

Али, мачков повратак и деда Тришина радост што поред себе има верне пријатеље, и сама гозба са незаобилазним вијањем Месеца, пијанчењем, и крчмаром Винком Шљивићем, дали су неки посебан утисак на искуство тих седих глава и додуше, ћела. Пошалице око пентрања на млински кров и одатле низ реку, пустиловине купања у хладној води и грђење мокрих капута што се налише воде и спавање на сунцу, дају део познатих прича о одрастању наших бака и дека, можда и родитеља у безбрижности природе и сеоских обичаја.

"Овај дневник запленио је и прочитао Жућо пас, овдашњи чувар куће и псећи кнез. Ништа ми се не свиђа, прави мачји кашаљ. Не вреди ни једне честите коске! У мравињак са писцем! "

А, да ли је заиста тако?

Име и презиме: Виктор Стојановски 3/1
Основна школа „Веселин Маслеша“
Наставник: Јелица Чкркић
Број телефона: 061 144 0950
Маил адреса: viktorsto07@gmail.com